

MỤC LỤC

KHÚC ĐẠO ĐẦU CỦA MÙA XUÂN

- * *Mở toang cánh cửa năm mới* – Trung Sỹ 10
- * *Người Việt còn ăn tết đến bao giờ* – Nguyễn Ngọc Tiến 15
- * *“Ai dám mong chi xuân về...”* – Nguyễn Tường Bách 21
- * *Bánh chưng sẵn và xem phim giữa rừng* – Xuân Phượng 25
 - * *Nhớ phim* – Việt Linh 33
- * *Vũ trụ sẽ gửi gì cho ta* – Nguyễn Ngọc Thuần 41

VĂN

- * *Tiệc tất niên bất ngờ* – Nguyễn Thị Thu Huệ 50
- * *Cỏ mùa xuân xanh thắm* – Ma Văn Kháng 61
- * *Chờ bán một cành mai* – Hoàng Công Danh 69
 - * *Quà biển* – Lê Minh Khuê 76
 - * *Áo biên thùỳ* – Đỗ Tiến Thụy 86
- * *Giọng nói của sương mù* – Hiền Trang 94
 - * *Phải nói là* – Văn Thành Lê 107
- * *Tiền mừng tuổi* – Phạm Thị Ngọc Liên 117
- * *Đơn thương độc mã* – Huỳnh Trọng Khang 130
 - * *Mười ngày canh rừng* – Nguyễn Trí 136
 - * *Bức ảnh mờ nhòe* – Ý Nhi 147
 - * *Lên chùa* – Phan Cung Việt 156
- * *Muôn vị cuộc sống* – Phạm Thị Thanh Mai 163
- * *Trượt chân trên tầng cao* – Hồ Anh Thái 169
- * *Trông chừng khách* – Trương Anh Quốc 176

- * *Cỏ non biếc mãi* – Nguyễn Thị Minh Ngọc 184
- * *Chủ nhật mừng một xa xứ* – Thu Uyên 192
- * *Món mắm món muối* – Kiều Bích Hương 203
- * *Hoa đào trên đảo vắng* – Phạm Duy Nghĩa 210

THƠ

Trần Đức Cường, Hữu Việt, Chế Lan Viên, Chu Hoạch,
Trần Hùng, Hoàng Việt Hằng, Hoàng Gia Cương, Lê Nguyệt,
Vân Long, Hữu Vi, Hồ Anh Tuấn, Trương Quang Thứ,
Trần Ngọc Khánh, Dương Huy, Phạm Anh Xuân, Hồ Huy Sơn

- * *Mùa xuân chín* (Hàn Mặc Tử) – Võ Anh Minh bình 254

NHẠC

Nguyễn Thị Minh Châu bình:

- * *Bài ca hy vọng* – Văn Ký 262
- * *Mùa xuân làng lúa làng hoa* – Ngọc Khuê 268
- * *Đất nước mùa xuân* – Hoàng Vân 272

HỌA

- * *“Đường vòng” đến mỹ thuật của Đào Hải Phong*
– Nguyễn Thị Thùy Chi 280
- * *Những bức tranh có năng lượng sinh học chữa bệnh*
– Nguyên Đăng 288

Minh họa của các họa sĩ:

Hoàng Phượng Vỹ, Đặng Xuân Hòa, Đặng Hồng Quân,
Quyên Thái, Nguyễn Công Hoan, Đào Hải Phong, Lê Trí Dũng,
Ngô Xuân Khôi, Kim Duẩn, Tạ Huy Long, Phạm Công Tâm

Xuân
ẤT TỴ
20
25

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

CHúc
MỪNG
năm
MỚI

Xuân
an vui

XUÂN
2025

Chúc mừng năm mới

XUÂN
2025

KHÚC ĐẠO ĐẦU CỦA MÙA XUÂN

sách tết 2025

An Khang

Thịnh Vượng

Chúc mừng
năm mới

Chúc mừng năm mới

XUÂN 2025

MỞ TOANG CẢNH CỬA NĂM MỚI

Trung
Sỹ

Với những người ham công tiếc việc, tết đến nhanh bất ngờ như một tình cờ. *Tết tết tết tết đến rồi...* Tiếng loa của hàng băng đĩa chiều nay vang vang trên phố. Đang cầm cúi gõ phím bỗng nghe bài hát quen, ngẩng mặt nhìn lên giật mình thấy tết trên cành đào vừa trôi qua trên phố.

Thì tạm dừng công việc lại, thì quẳng gánh lo đi mà vui tết. Tết tự đời nào vẫn vui thế mà có người khuyên bỏ tết. Một bản nhạc không thể không có các dấu lặng, một tuyến đường sắt xa xôi không thể không có các ga xếp, một đại dương bao la không thể không có các bến cảng và một năm trôi qua không thể không có tết.

Tết nó như các chặng dừng nghỉ kia, thế thôi. Tại đó, ca sĩ lấy lại hơi sau câu hát ngân dài, những con tàu bổ sung thêm thực phẩm và nhiên liệu, con người chúng ta tạm quên đi những vất vả nhọc nhằn

năm cũ, dọn dẹp thể xác và tâm hồn, nạp thêm năng lượng sống cùng niềm hy vọng để bước vào năm mới.

Lại có những người thông thái khuyên nên chuyển sang ăn “tết Tây” theo gương Nhật Bản, cho khớp với nhịp sống hiện đại của các nước công nghệ tiên tiến. Tết Tây nhưng vẫn tổ chức như tết ta cổ truyền thế, vẫn thịt mỡ dưa hành, vẫn câu đối đỏ bánh chưng xanh thế, phong bao mừng tuổi vẫn đậm thế. Chẳng qua là dịch chuyển các dấu lặng ga xép hay bến cảng kia sang một quãng thời gian khác, đẩy sớm lên thôi.

Trời ơi! Thế khác gì câu chuyện đánh dấu vào mạn thuyền tìm gươm của người nước Sở trong sách *Cổ học tinh hoa*. Chỗ anh ngồi vẫn đấy nhưng con thuyền thời gian đã chuyển dịch sang vị trí mới, làm sao có thể tìm lại được thanh gươm quý đã chìm trong đáy nước?

Cũng giống số phận thanh gươm thất lạc, giờ đem chuyển lịch, chuyển thời gian đi như thế là mất hết tết chứ còn gì. Bởi tết không chỉ là các thực phẩm với giá trị vật chất đơn thuần kia. Đi kèm theo tết là cả một mùa đoàn viên dưới mái nhà xưa của ông bà cha mẹ, là mồ mả tổ tiên đang chờ cháu con về viếng chạp, là phong tục văn hóa truyền đời với các vật phẩm và nghi lễ, là cả một không gian ngập tràn phong vị tết đã hằn sâu trong hồn người Việt vốn chỉ xuất hiện vào thời khắc ấy, tiết khí ấy. Chuyển là chuyển thế nào?

Nhớ rằm tháng Giêng du xuân năm ngoái, cô bạn đùa bảo hôm nay mười lăm tết rồi, chỉ còn 350 ngày nữa lại đến giao thừa, lại tết. Nhãng đi một đôi tuần đã thấy hoa gạo thấp bùng mái nhà Bảo tàng Lịch sử, hoa gạo xoay tròn gieo xác đỏ xuống mặt Hồ Gươm. Đang thương loài đom đóm mới tuyệt chủng vì thuốc trừ sâu, chẳng còn cơ hội bay ra để người ta biết mà tra hạt vừng, sếnh ra đã thấy hoa phượng cháy rực khắp mọi nẻo đường.

Vừa mới cầu nhàu cái hóa đơn tiền điện mùa hè tăng cao như huyết áp thì loa phường đầu phố đã vội gào lên *Hà Nội mùa thu ôi xao xuyến trong lòng ta*. Chưa kịp tận hưởng cái hanh hao se sắt

Minh họa: Hoàng Phượng Vỹ

một ngày heo may gió sớm, tháng Chạp đã ập đến cận kề nhanh như kẻ cướp. Tiếng loa cửa hàng băng đĩa kia đã lại oang oang: *Tết tết tết đến rồi...*

Chao ôi cái tháng cuối cùng trong năm âm lịch. Mọi công việc dở dang đều phải hoàn thành trong tháng này trước tết. Tết như một thời khắc để người ta thanh toán nhau. Những oán ân giang hồ nợ đọng, những phong bì doanh nghiệp lo âu. Áp lực tất niên dồn nén tựa cái vạch deadline thời công nghệ. Ngày cuối năm ngấn lấm nên có những tờ lịch sót ruột rụng sớm từ buổi tối hôm trước. Tháng Chạp chen nhau trên phố đông nhấp nhóm vội vàng. Tháng Chạp cuộn cuộn chảy trên những con đường đô thị chật cứng ô tô xe máy từ sáng sớm cho tới tận nửa đêm.

Rằm tháng Chạp như cái hẹn cuối cùng. Hăm ba tháng Chạp bắt đầu gọi là vào tết, tết Ông Công Ông Táo. Những con chép đồ bé tin hin ngắn ngo giữa sóng nước Hồ Tây, lại phải oằn lưng cõng theo bao kỳ vọng quá sức của con người liệu có lên nổi đến thiên đình? Hăm bốn hăm lăm đã vội vội tết, nhón nhác tết. Rồi bắt đầu cuộc hồi hương vĩ đại của những con dân xa xứ diễn ra ào ạt vào ngày hăm bảy tết, hăm tám tết, dừng dừng bỏ lại sau lưng một thành phố vắng tanh như thể đang bị chết lâm sàng.

Khoảng lặng chiều ba mươi, mùi hương trầm quyện mùi già lảng lảng đọng băng khuâng. Trên ti vi gượng gạo nụ cười Táo quân trong vở diễn cuối năm mòn mỏi. Năm nào cũng như năm nào, vẫn nguyên đây những phê phán sai lầm năm cũ. Những cái sai không phải từ mình thì các diễn viên Táo quân làm sao mà sửa nổi.

Quá giao thừa sang mừng một tết, cánh cửa năm mới đã mở toang. Thời gian trôi chậm lại trên từng cánh đào phai vừa hé nở. Mọi thứ cũ kỹ quen thuộc quanh ta bỗng như được khoác áo mới, bước sang một thời gian mới tĩnh lặng và thanh khiết.

Người ta lịch sự và tử tế với nhau hơn trong ba ngày tết. Sang mừng bốn những tưởng coi như hết tết nhưng vẫn còn đó mừng năm tết trận Đống Đa, mừng sáu tết khai trương, mừng bảy tết khai hạ...

Nhấn nha đến rằm tháng Giêng có những nhà theo vua Quang Trung gói bánh chưng ăn tết lại, dù quân Thanh đã chạy từ đời tám hoánh. Ra Giêng ngày rộng tháng dài. Lê thê mùa lễ hội, lê thê đợt mưa nôm, để rồi cô bạn tôi lại nói đùa rằng còn có hơn ba trăm ngày nữa lại tết.

Thì tết đã đến ngay đây rồi, qua tiếng loa đang réo rắt kia. Những ngày áp tết thường kéo theo mưa phùn gió bắc lạnh tái tê. Nhiều người sợ dạng thời tiết giá buốt với độ ẩm cao này nhưng tôi yêu thích mưa phùn, những cơn mưa đặc trưng đất Bắc mang đầy nỗi cô liêu điếm tồ cho mùa đông xám xịt.

Mấy anh em lính cũ chúng tôi ngồi bia hơi vỉa hè, bên dòng người đang chuyển động brown trong vũ điệu tết. Cây bàng cổ thụ trước quán quen phố Đường Thành vẫn bình thản thả xuống dòng đời sôi động từng tấm lá đỏ ối, đỏ như tờ lịch Chủ nhật. Mà với những kẻ về hưu như bọn tôi thì ngày nào chẳng là Chủ nhật.

Trên phố mưa phùn giăng mắc. Trời càng mưa dày, đường càng tấp. Một chiếc lá đỏ rời cành trong bóng chiều nhập nhoạng. Nó chao qua liệng lại mấy ô cửa sổ trên tầng gác cao, tiếp đất nhẹ nhàng đúng thời khắc đèn đường bật sáng. Chiếc lá vô ưu dềnh dàng đã rụng từ chiều sang tối, hẳn vì nó vẫn còn tiếc nhớ những ngày xanh.

Tôi nhớ băng quơ một chiều mưa trên đồng bãi ven sông Đáy. Mưa phui phui rười rạc ròng xuống những vạt ruộng chưa cày mọc đầy rau khúc. Đám tân binh háo hức kéo theo chị chủ nhà đi hái rau làm bánh. Dấu giày lính trẻ in thành những vệt thẫm giữa thảm lá khúc màu xanh phấn. Lá rau hoang động nước ngồi lên li ti những giọt thủy ngân trong cơn mưa tháng Chạp. Mưa dán chặt tấm áo nâu non cho ngực chị vòng lên.

Tiếng loa thùng người bán kẹo rong kéo qua bạo tàn cắt ngang cơn mưa ký ức trong hồn, như tiếng đòi lạnh lùng bồng đẩy người ta ngã lặn vào tết.

Tết tết tết tết đến rồi...